

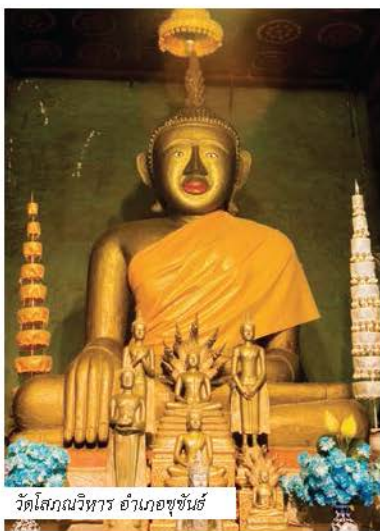
ศรีสะเกษ

amazing
THAILAND

ตัวอย่าง

ผาผออีแดง

ทะเลป่า

วัดโสภณวิหาร อำเภอพนมดงรัก

พระราชวังหลวง อำเภอเมืองศรีสะเกษ

ปราสาทสระกำแพงใหญ่ อำเภออุทุมพรพิสัย

อ่างเก็บน้ำห้วยหา อำเภอขุนหาญ

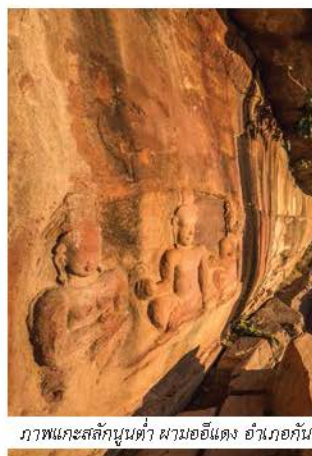
ผามออีแดง อำเภอกันทรลักษ์

วิถีชีวิตเกษตรกร อำเภอเมืองศรีสะเกษ

น้ำตกห้วยจันทร์ อำเภอขุนหาญ

ภาพแกะสลักปูนต่า ผามออีแดง อำเภอกันทรลักษ์

น้ำตกสำโรงเกียรติ อำเภอขุนหาญ

วัดล้านขวด อำเภอขุนหาญ

ศรีสะเกษ

จุดชมวิวผามออีแดง อำเภอกันทรลักษ์

ลักษ์

หอมแดง สินค้าขึ้นชื่อของจังหวัดศรีสะเกษ

ปราสาทท่ง อำเภอขุนซัน

การเดินทาง	๔
สถานที่ท่องเที่ยว	๑๐
อำเภอเมืองศรีสะเกษ	๑๐
อำเภอบึงบูรพ์	๑๓
อำเภอกันทรลักษ์	๑๓
อำเภอขุนหาญ	๑๖
อำเภออุทุมพรพิสัย	๑๙
อำเภออุบลรัตน์	๒๑
อำเภอประโคนชัย	๒๒
อำเภอห้วยทับทัน	๒๒
อำเภออุทุมพรพิสัย	๒๓
กิจกรรมที่น่าสนใจ	๒๔
เทศกาลงานประเพณี	๒๖
สินค้าพื้นเมือง	๒๖
ร้านจำหน่ายสินค้าที่ระลึก	๒๗
ตัวอย่างรายการนำเที่ยว	๒๘
สิ่งอำนวยความสะดวก	๓๒
สถานที่พัก	๓๒
ร้านอาหาร	๓๔
ข้อแนะนำในการท่องเที่ยว	๓๖
แผนที่	๓๘
หมายเลขโทรศัพท์สำคัญ	๔๒

ผามออีแดง

ศรีสะเกษ

แดนปราสาทขอม หอมกระเทียมดี มีสวนสมเด็จ เขตดงลำดวน หลากล้วนวัฒนธรรม เลิศล้ำสามัคคี

ศรีสะเกษ เป็นจังหวัดหนึ่งในภาคอีสานตอนล่างที่มีประวัติศาสตร์ความเป็นมายาวนาน เคยเป็นชุมชนที่มีอารยธรรมรุ่งเรืองมานับพันปี ความเป็นมาทางประวัติศาสตร์ของศรีสะเกษก่อนสมัยกรุงศรีอยุธยาไม่ปรากฏหลักฐานที่แน่ชัด นักโบราณคดีสันนิษฐานว่าพื้นที่ภาคอีสานในปัจจุบันเคยเป็นที่อยู่ของชนกลุ่มละว้าและลาว มีแคว้นปกครองเรียกว่า “อาณาจักรพูนัน” ต่อมาประมาณ พ.ศ. ๑๓๐๐ ชนกลุ่มละว้าที่เคยปกครองอาณาจักรพูนันเสื่อมอำนาจลง ชนกลุ่มขอมเข้ามามีอำนาจแทนและตั้ง “อาณาจักรเจนละ” หรือ “อีสานปุระ” ขึ้น ชนกลุ่มละว้าจึงถอยร่นไปทางเหนือปล่อยให้พื้นที่ภาคอีสานรกร้างว่างเปล่า ศรีสะเกษและเมืองใกล้เคียงจึงถูกทิ้งให้รกร้างเป็นป่าดง โดยขอมได้แบ่งการปกครองออกเป็น ๓ ภาค มีศูนย์การปกครองอยู่ที่ละโว้ (ลพบุรี) พิมาย (นครราชสีมา) และสกลนคร เมืองเหล่านี้มีฐานะเป็นเมืองประเทศราชขึ้นตรงต่อศูนย์กลางการปกครองใหญ่ที่นครวัด

ในยุคที่ขอมเรืองอำนาจ ศรีสะเกษน่าจะเป็นดินแดนหนึ่งที่ถูกใช้เป็นเส้นทางไปมาระหว่างเมืองประเทศราชดังกล่าว เมื่อขอมเสื่อมอำนาจลง ไทยเริ่มมีอำนาจครอบครองดินแดนเหล่านี้ ในสมัยกรุงศรีอยุธยา อาณาจักรไทยกว้างขวางมากขึ้น มีชาวบ้านป่าซึ่งเป็นชนกลุ่มน้อยอาศัยอยู่แคว้นจำปาสัก ผังซ้ายของแม่น้ำโขง คนพวกนี้เรียกตัวเองว่า “ชา” “ส่วย” “กวย” หรือ “กุย” มีความสามารถในการจับช้างป่ามาเลี้ยงไว้ใช้งาน ชาวส่วยได้อพยพย้ายที่ทำมาหากินข้ามมาฝั่งขวาของแม่น้ำโขง เนื่องจากชาวเมืองศรีสัตนาคนหุต (เวียงจันทน์) ได้เข้าไปตั้งถิ่นฐานแย่งที่ทำมาหากิน ต่อมา พ.ศ. ๒๒๖๐ ชาวส่วยได้อพยพแยกออกเป็นหลายกลุ่มด้วยกัน และแยกย้ายไปตั้งรกรากในที่ต่าง ๆ กัน โดยหาเลี้ยงชีพด้วยการทำเกษตรกรรมและหาของป่า และมีการไปมาหาสู่ติดต่อกันระหว่างพวกส่วยอยู่เสมอ

ต่อมา พ.ศ. ๒๓๐๒ ตรงกับสมัยแผ่นดินสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระที่นั่งสุริยาศน์อมรินทร์ (พระเจ้าเอกทัศ) พระยาช้างเผือกของพระองค์ได้แตกออกจากโรงช้างต้นในกรุงศรีอยุธยาไปทางทิศตะวันออก พระองค์ได้โปรดให้ทหารคุมไพร่พลออกติดตามเหล่าทหารจึงเดินทางไปขอความช่วยเหลือจากกลุ่มส่วยที่บ้านป่าดงและออกติดตามล้อมจับพระยาช้างเผือกกลับมาได้และนำไปส่งถึงกรุงศรีอยุธยา จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งหัวหน้าหมู่บ้านให้มีบรรดาศักดิ์สูงขึ้นทุกคน หลวงแก้วสุวรรณ (ตากะจะ) หัวหน้าบ้านโคกลำดวนได้เลื่อนบรรดาศักดิ์เป็น “พระยาไกรภักดีศรีนครลำดวน” (ตากะจะ) และมีพระบรมราชโองการยกบ้านปราสาทสี่เหลี่ยมดงลำดวน ซึ่งเดิมเรียกว่า “เมืองศรีนครลำดวน” ขึ้นเป็น “เมืองขุขันธ์” แปลว่า เมืองป่าดง และให้พระยาไกรภักดีศรีนครลำดวน (ตากะจะ) เป็นเจ้าเมืองปกครอง พ.ศ. ๒๓๒๑ กรุงศรีสัตนาคนหุต (เวียงจันทน์) เป็นกบฏต่อไทย สมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรีได้โปรดเกล้าฯ ให้สมเด็จพระเจ้าพระยามหากษัตริย์ศึก (พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช) กับเจ้าพระยาสุรสีห์เป็นแม่ทัพยกขึ้นไปทางเมืองพิมาย และเกณฑ์กำลังทหารจากเมืองพระทายสมันต์ เมืองสังขะ เมืองขุขันธ์ เมืองรัตนบุรี เป็นทัพยกไปตีเมืองเวียงจันทน์และเมืองจำปาศักดิ์ จนได้รับชัยชนะ เมืองทั้งสองจึงยอมขึ้นต่อไทย เมื่อกองทัพไทยเข้าเมืองเวียงจันทน์ได้อัญเชิญพระแก้วมรกตและพระบางกลับมายังกรุงธนบุรี พร้อมคุมตัวพระเจ้าไชยภูมิร เจ้าผู้ครองนครจำปาศักดิ์กลับมาด้วย และในการศึกครั้งนี้ หลวงปราบ (เชียงชั้น) ทหารเอกในกองทัพ ได้หุ้ญมาช่วยชาวลาคนหนึ่งกลับมาเป็นภรรยา มีบุตรชายติดตามมาด้วยชื่อ ท้าวบุญจันทน์ และใน พ.ศ. ๒๓๒๔ เมืองเขมรเกิดจลาจล สมเด็จพระเจ้าพระยามหากษัตริย์ศึกกับพระยาสุรสีห์ได้รับพระบรมราชโองการให้ยกกองทัพ

ไปปราบจลาจลครั้งนี้ โดยเกณฑ์กำลังของเมือง
ปะทายสมันต์ เมืองขุขันธ์ และเมืองสังฆะ สมทบ
กับกองทัพหลวงออกไปตีเมืองเสียมราฐ กำแพงสวย
บรรทายเพชร บรรทายมาศ และเมืองรุงตำราย์
(ถ้าช้าง) จนเมืองเหล่านี้ยอมแพ้ ขอขึ้นเป็นขอบ
ขันตสีมา เมื่อเสร็จสงครามเวียงจันทน์และเมืองเขมร
แล้ว ได้ปูนบำเหน็จให้แก่เจ้าเมืองปะทายสมันต์ เมือง
ขุขันธ์ และเมืองสังฆะ โดยเลื่อนบรรดาศักดิ์ให้เป็น
พระยาทั้งสามเมืองโดยเจ้าเมืองขุขันธ์ได้บรรดาศักดิ์
ใหม่จาก “พระยาไกรภักดีศรีนครลำดวน” (ตากะจะ)
เป็น “พระยาขุขันธ์ภักดี” และในปีเดียวกันนั้นเอง
ท่านได้ถึงแก่อนิจกรรม จึงโปรดให้หลวงปราบ (เชียงชั้น)
ขึ้นเป็นพระยาไกรภักดีศรีนครลำดวน เจ้าเมืองขุขันธ์
คนต่อไป

ต่อมาเมืองขุขันธ์ที่บ้านปราสาทสี่เหลี่ยมดงลำดวน
กันดารน้ำ พระยาไกรภักดีฯ จึงอพยพเมืองย้ายไป
อยู่บ้านแตระ ตำบลห้วยเหนือ ซึ่งเป็นที่ตั้งอำเภอ
ขุขันธ์ในปัจจุบัน

ใน พ.ศ. ๒๓๒๕ ในสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้า
จุฬาโลกมหาราช พระยาไกรภักดีศรีนครลำดวน
(เชียงชั้น) ได้บรรดาศักดิ์เลื่อนขึ้นมาเป็น พระยา
ขุขันธ์ภักดี จึงได้มีใบบอกกราบบังคมทูลขอตั้ง
ท้าวบุญจันทร์ เป็นพระยาไกรภักดีศรีนครลำดวน
ผู้ช่วยเจ้าเมืองขุขันธ์ อยู่มาวันหนึ่ง พระยาขุขันธ์
ภักดี เผลอเรียกพระยาไกรภักดีศรีนครลำดวน
(บุญจันทร์) ว่า “ลูกเขลย” พระยาไกรภักดีศรีนคร
ลำดวน (บุญจันทร์) จึงโกรธแค้นและผูกพยาบาท
ภายหลังมีพ่อค้าญวนมาซื้อโคกระบือที่เมืองขุขันธ์
พระยาขุขันธ์ภักดีได้อำนวยความสะดวกและจัด
ที่พักให้พวกญวน ตลอดจนให้ไพร่นำทางไปช่องโพน
ให้พวกญวนนำโคกระบือไปยังเมืองพนมเปญได้

สะดวก พระยาไกรภักดีศรีนครลำดวน (บุญจันทร์)
ได้กล่าวโทษมายังกรุงเทพฯ จึงโปรดเกล้าฯ ให้
เรียกตัวพระยาขุขันธ์ภักดีไปลงโทษและจำคุกไว้ที่
กรุงเทพฯ แล้วโปรดเกล้าฯ ให้ตั้งพระยาไกรภักดี
ศรีนครลำดวน (บุญจันทร์) ขึ้นเป็นเจ้าเมืองขุขันธ์แทน
จากนั้นมาได้มีการเปลี่ยนแปลงตำแหน่งเจ้าเมือง
และนามเจ้าเมืองหลายครั้ง

ต่อมา พ.ศ. ๒๔๕๙ กระทรวงมหาดไทย มีประกาศ
ให้เปลี่ยนชื่อเมืองทุกเมืองเป็นจังหวัด เมืองขุขันธ์
จึงเปลี่ยนเป็นจังหวัดขุขันธ์ และในพ.ศ. ๒๔๘๑ มี
พระราชกฤษฎีกาเปลี่ยนชื่อจังหวัดขุขันธ์ เป็นจังหวัด
ศรีสะเกษ ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

ปัจจุบันจังหวัดศรีสะเกษมีพื้นที่ประมาณ ๘,๘๓๙
ตารางกิโลเมตร แบ่งการปกครองเป็น ๒๒ อำเภอ
ได้แก่ อำเภอเมืองศรีสะเกษ อำเภอกันทรลักษ์ อำเภอกัน
ทรารมย์ อำเภอขุขันธ์ อำเภอขุนหาญ อำเภอน้ำ
เกลี้ยง อำเภอนาคูณ อำเภอเบ็ญไพร อำเภอเบญจลักษ์
อำเภอปรังคัง อำเภอพยุห์ อำเภอโพธิ์ศรีสุวรรณ
อำเภอไพรบึง อำเภอภูสิงห์ อำเภอเมืองจันทร์ อำเภอ
ยางชุมน้อย อำเภอราศีไศล อำเภอวังหิน อำเภอ
ศรีรัตนะ อำเภอศีลาสัย อำเภอห้วยทับทัน และ
อำเภออุทุมพรพิสัย

อาณาเขต

ทิศเหนือ	ติดต่อกับจังหวัดยโสธรและจังหวัด ร้อยเอ็ด
ทิศใต้	ติดต่อกับราชอาณาจักรกัมพูชา โดย มีเทือกเขาพนมดงรักเป็นแนวกั้น เขตแดน
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับจังหวัดสุรินทร์
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับจังหวัดอุบลราชธานี

ระยะทางจากจังหวัดศรีสะเกษไปยังจังหวัดใกล้เคียง

สุรินทร์	๑๐๕	กิโลเมตร
อุบลราชธานี	๖๑	กิโลเมตร
ยโสธร	๑๕๙	กิโลเมตร

ระยะทางจากอำเภอเมืองศรีสะเกษไปยังอำเภอต่างๆ

กันทรลักษณ์	๖๓	กิโลเมตร
กันทรารมย์	๒๖	กิโลเมตร
ขุขันธ์	๔๙	กิโลเมตร
ขุนหาญ	๖๐	กิโลเมตร
น้ำเกลี้ยง	๔๔	กิโลเมตร
โนนคูณ	๕๖	กิโลเมตร
บึงบูรพ์	๔๒	กิโลเมตร
เบญจลักษณ์	๘๐	กิโลเมตร
ปรางค์กู่	๖๐	กิโลเมตร
พยุห์	๒๑	กิโลเมตร
โพธิ์ศรีสุวรรณ	๒๙	กิโลเมตร
ไพรบึง	๔๒	กิโลเมตร
ภูสิงห์	๗๒	กิโลเมตร
เมืองจันทร์	๔๐	กิโลเมตร
ยางชุมน้อย	๓๒	กิโลเมตร
ราชิไศล	๓๘	กิโลเมตร
วังหิน	๓๕	กิโลเมตร
ศรีรัตนะ	๓๗	กิโลเมตร
ศีลาลาด	๕๐	กิโลเมตร
ห้วยทับทัน	๓๗	กิโลเมตร
อุทุมพรพิสัย	๒๔	กิโลเมตร

การเดินทาง

รถยนต์ จากกรุงเทพฯ ใช้ทางหลวงหมายเลข ๑ (ถนนพหลโยธิน) จนถึงจังหวัดสระบุรี แล้วแยกเข้าทางหลวงหมายเลข ๒ (ถนนมิตรภาพ) จนถึงอำเภอสีคิ้ว จังหวัดนครราชสีมา และแยกเข้าสู่ทางหลวงหมายเลข ๒๔ (โชคชัย-เดชอุดม) จนถึงศรีสะเกษ รวมระยะทางประมาณ ๕๗๑ กิโลเมตร

รถโดยสารประจำทาง ออกจากสถานีขนส่งผู้โดยสาร กรุงเทพฯ (จตุจักร) ถนนกำแพงเพชร ๒ สอบถามข้อมูลได้ที่

- บริษัท ขนส่ง จำกัด โทร. ๑๔๙๐, ๐ ๒๙๓๖ ๒๘๕๒-๖๖ สำนักงานศรีสะเกษ โทร. ๐ ๔๕๖๑ ๒๕๐๐ www.transport.co.th
- บริษัท นครชัยแอร์ จำกัด โทร. ๑๖๒๔ สำนักงานศรีสะเกษ โทร. ๐ ๔๕๒๖ ๙๓๘๕-๗ www.nca.co.th
- รุ่งประเสริฐทัวร์ โทร. ๐ ๒๙๓๖ ๓๖๓๘-๙
- สมบัติทัวร์ โทร. ๑๒๑๕, ๐ ๒๐๓๐ ๔๙๙๙ www.sombattour.com

รถไฟ จากสถานีรถไฟกรุงเทพฯ (หัวลำโพง) มีขบวนรถ กรุงเทพฯ-ศรีสะเกษ ทุกวัน สอบถามข้อมูล โทร. ๑๖๙๐, ๐ ๒๒๒๐ ๔๓๓๔, ๐ ๒๒๒๐ ๔๔๔๔ สถานีรถไฟศรีสะเกษ โทร. ๐ ๔๕๖๑ ๑๕๒๕ www.railway.co.th

เครื่องบิน จากท่าอากาศยานนานาชาติสุวรรณภูมิ และท่าอากาศยานนานาชาติดอนเมือง มีเที่ยวบินไปยังท่าอากาศยานนานาชาติอุบลราชธานีซึ่งอยู่ใกล้ที่สุด จากนั้นต่อรถโดยสารประจำทางหรือเหมารถมายังจังหวัดศรีสะเกษ มีสายการบินที่ให้บริการ ได้แก่

- บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) โทร. ๐ ๒๓๕๖ ๑๑๑๑ www.thaiairways.com

- สายการบิน ไทย โลอันแอร์ โทร. ๐ ๒๕๒๙ ๙๙๙๙ www.lionairthai.com
- สายการบิน ไทย สมายล์ โทร. ๑๑๘๑, ๐ ๒๑๑๘ ๘๘๘๘ www.thaismileair.com
- สายการบิน นกแอร์ โทร. ๑๓๑๘ www.nokair.com
- สายการบิน แอร์ เอเชีย โทร. ๐ ๒๕๑๕ ๙๙๙๙ www.airasia.com

การเดินทางภายในจังหวัดศรีสะเกษและการเดินทางไปยังจังหวัดใกล้เคียง

ในอำเภอเมืองศรีสะเกษมีรถโดยสารประจำทางและรถสองแถวให้บริการจากสถานีขนส่งผู้โดยสารจังหวัดศรีสะเกษไปยังอำเภอต่าง ๆ และไปยังจังหวัดใกล้เคียง เช่น นครราชสีมา สุรินทร์ อุบลราชธานี ฯลฯ สอบถามข้อมูลได้ที่ สถานีขนส่งผู้โดยสารจังหวัดศรีสะเกษ โทร. ๐ ๔๕๖๑ ๒๕๐๐, ๐ ๔๕๖๑ ๗๙๗๘

สถานที่ท่องเที่ยว

อำเภอเมืองศรีสะเกษ

วัดมหาพุทธาราม (วัดพระโต) อยู่ถนนสุขุมวิท ตำบลเมืองเหนือ เมื่อราว พ.ศ. ๒๓๒๘ เจ้าเมืองศรีสะเกษคนที่ ๒ พระยาวิเศษภักดี (ชม) ได้ย้ายเมืองศรีสะเกษจากที่ตั้งเดิมบ้านโนนสามขาสระกำแพง มาตั้งอยู่ที่เนินศาลหลักเมืองในปัจจุบัน ในขณะที่สร้างเมืองนั้น มีคนไปพบหลวงพ่อดโต ใจกลางผืนป่าแดง จึงได้อุบลัมภ์บำรุง โดยให้สร้างวัดขึ้นบริเวณที่พบหลวงพ่อดโต ตั้งชื่อว่า “วัดพระโต” หรือ “วัดป่าแดง” และได้จัดหาพระสงฆ์ผู้ทรงคุณวุฒิมาปกครอง ได้ก่อสร้างเสนาสนะที่จำเป็นต่าง ๆ และเจ้าเมืองศรีสะเกษคนต่อ ๆ มา ก็ได้อุบลัมภ์บำรุงวัดพระโตเสมือนเป็นวัดคู่บ้านคู่เมืองศรีสะเกษโดยตลอด จนต่อมา พ.ศ. ๒๔๙๘ ได้เปลี่ยนชื่อวัดมาเป็น “วัดมหาพุทธาราม” ปัจจุบันภายในวิหาร

วัดมหาพุทธาราม

ของวัดเป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูปคู่บ้านคู่เมือง
ของชาวศรีสะเกษ คือ “หลวงพ่อดำ” เป็นพระพุทธรูป
องค์ใหญ่ปางมารวิชัย มีความสูงจากฐานถึงยอดเศ
๖.๘๕ เมตร หน้าตักกว้าง ๓.๕๐ เมตร และบริเวณวัด
ยังเป็นสำนักปฏิบัติธรรมประจำจังหวัดด้วย

ศาลหลักเมืองศรีสะเกษ อยู่ถนนหลักเมือง ตำบล
เมืองเหนือ ใกล้กับศาลว่าการจังหวัดศรีสะเกษ
สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๙ แล้วเสร็จ พ.ศ. ๒๕๓๑
ลักษณะโครงสร้างทางสถาปัตยกรรมของ
ศาลหลักเมือง คือ ยกฐานสูง หลังคาทรงไทยจัตุรมุข
กรุด้วยหินอ่อนทั้งหลังและกระเบื้องสี จั่วด้านทิศใต้
ประดิษฐานตรากาญจนาภิเษก เป็นสัญลักษณ์เนื่อง
ในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพล
อดุลยเดช (รัชกาลที่ ๙) ทรงครองสิริราชสมบัติครบ
๕๐ ปี ส่วนเสาหลักเมืองทำมาจากไม้ชัยพฤกษ์
ปลายยอดเสาคู่และให้เป็นมนแหลม มีเส้นผ่า
ศูนย์กลางเสา ๓๐ เซนติเมตร และมีความสูง
จากฐาน ๒๒๙ เซนติเมตร

ศูนย์แสดงพันธุ์สัตว์น้ำศรีสะเกษ อยู่ภายในสวน
เฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ๘๐
พรรษา (รัชกาลที่ ๙) หรือที่รู้จักกันของชาวศรีสะเกษ
ว่า “เกาะห้วยน้ำคำ” ถนนเลียบเมือง ตำบลหนองครก
เป็นศูนย์แสดงพันธุ์สัตว์น้ำแห่งแรกในภาคอีสาน
ตอนใต้ สร้างขึ้นเพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้สำหรับเยาวชน
นักเรียน นักศึกษา และผู้ที่สนใจ เพื่อเป็นการส่งเสริม
การท่องเที่ยวของจังหวัดด้วย ภายในอาคารศูนย์
แสดงพันธุ์สัตว์น้ำ มีการจัดโซนปลาให้ได้ชม ได้แก่
โซนปลาทะเล ปลาน้ำจืด และปลาสวยงาม ซึ่งมีพันธุ์
ปลากว่า ๑๐๐ ชนิด จำนวนรวมมากกว่า ๕,๐๐๐ ตัว
นอกจากนี้ยังมีอุโมงค์แก้วใต้น้ำ ซึ่งถือเป็นบริเวณที่มี
ความน่าสนใจมาก เพราะตลอดระยะทาง ๒๔ เมตร

ของอุโมงค์ นักท่องเที่ยวจะได้ชื่นชมความสวยงาม
และความน่ารักของปลาน้อยใหญ่อย่างใกล้ชิด

ศูนย์แสดงพันธุ์สัตว์น้ำศรีสะเกษ เปิดให้เข้าชม
วันอังคาร-อาทิตย์ (ปิดวันจันทร์) เวลา ๑๐.๐๐-
๑๖.๐๐ น. ค่าเข้าชม ผู้ใหญ่ ๓๐ บาท เด็ก ๒๐ บาท
สอบถามข้อมูลได้ที่ สำนักงานเทศบาลเมืองศรีสะเกษ
โทร. ๐ ๔๕๖๑ ๒๖๘๖, ๐ ๔๕๖๑ ๓๘๐๔

สวนสมเด็จพระศรีนครินทร์ อยู่ภายในวิทยาลัย
เกษตรและเทคโนโลยีศรีสะเกษ ถนนกสิกรรม ตำบล
หนองครก มีเนื้อที่ ๒๓๗ ไร่ ลักษณะพื้นที่ส่วนใหญ่
เป็นที่ราบสูงสลับกับที่ต่ำตามธรรมชาติ มีลำห้วย
๒ สาย คือ ห้วยปูนใหญ่และห้วยปูนน้อยมาบรรจบกัน
ตรงด้านทิศเหนือของสวนฯ และบริเวณสวนสมเด็จพระ
เจ้ามีต้นลำดวนขึ้นอยู่หนาแน่นเป็นดงใหญ่ เหมาะแก่
การศึกษาในเชิงพฤกษศาสตร์ โดยต้นลำดวนซึ่งเป็น
พันธุ์ไม้หอม จะผลิดอกหอมอบอวลไปทั่วในช่วงเดือน
มีนาคมของทุกปี และเนื่องจากต้นไม้ชนิดนี้มีความ
เกี่ยวข้องกับชื่อ “ศรีนครลำดวน” ในอดีต จึงได้นำ
ต้นลำดวนมาเป็นสัญลักษณ์ของจังหวัด นอกจากนี้
ในบริเวณสวนฯ ยังมีสวนสัตว์ บึงน้ำ และสวน
สาธารณะตกแต่งสวยงามร่มรื่น เหมาะกับเป็นแหล่ง
พักผ่อนหย่อนใจของประชาชนทั่วไป สวนสมเด็จพระ
เจ้าเปิดทุกวัน เวลา ๐๖.๐๐-๑๘.๐๐ น.

บ้านขุนอำไพพาณิชย์ อยู่ถนนอุบล ตำบลเมืองใต้
เป็นอาคารเก่าแก่ของขุนอำไพพาณิชย์ (อินทร์
นาคสีหราช) คนดีชาวศรีสะเกษ สร้างเมื่อ พ.ศ.
๒๔๖๘ โดยช่างชาวจีนและชาวมอญ เป็นอาคารก่อ
อิฐถือปูน ๒ ชั้น ๖ คูหา มีลวดลายปูนปั้นและไม้ฉลุ
ประดับตามช่องลมดูสวยงาม ซึ่งได้รับอิทธิพลจาก
ศิลปะและความเชื่อตามคติจีนโบราณ ปูพื้นชั้นบน
ด้วยไม้เนื้อแข็ง มีบันไดขึ้นลง ๒ ทาง หลังคามุง

บ้านขุนอำไพพาณิชย์

ด้วยสิ่งกะลีสี่ ที่ยอดของบันลุมและลายทั้งสองข้าง มีลวดลายของพันธุ์พฤกษาประดับ อาคารหลังนี้ ได้รับการบูรณะและอนุรักษ์ไว้เป็นอย่างดีจนได้รับรางวัลชนะเลิศโครงการดีเด่นการอนุรักษ์สถาปัตยกรรมในเมืองเมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๐ และกรมศิลปากรได้ประกาศขึ้นทะเบียนเป็นโบราณสถานเมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๗

ปัจจุบันบ้านขุนอำไพพาณิชย์เปิดให้เข้าชมได้ โดยขึ้นบนจัดแสดงเครื่องใช้ประจำวันเก่าแก่บางส่วน ของขุนอำไพพาณิชย์ รวมถึงรูปและประวัติของท่าน ส่วนชั้นล่างเปิดเป็นร้านค้าจำหน่ายสินค้าโอท็อปของจังหวัดศรีสะเกษ

วัดปาศศรีสารามู อยู่ตำบลเมืองใต้ ใกล้กับโรงพยาบาลศรีสะเกษ ภายในวัดประดิษฐานพระพุทธรูป

“หลวงพ่อบุญพระวิหาร” และ “หลวงพ่อบุญสามพี่น้อง” ซึ่งหลวงพ่อบุญและหลวงปู่บุญยัง นำมาประดิษฐานไว้ที่วัดเมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๑ เป็นพระพุทธรูปที่ชาวศรีสะเกษเคารพและกราบไหว้ขอพรให้ประสบความสำเร็จในด้านต่าง ๆ

พระธาตุเรืองรอง อยู่บ้านสร้างเรือง ตำบลหมากแข้ง เป็นพระธาตุที่สร้างขึ้นโดยการผสมผสานศิลปะอีสานใต้สีเผ่าไทย ได้แก่ ลาว ส่วย เขมร เยอ มีความงดงามและเป็นเอกลักษณ์อย่างลงตัว องค์พระธาตุมีความสูง ๔๙ เมตร แบ่งออกเป็น ๖ ชั้น ชั้นที่ ๑ ใช้สำหรับประกอบพิธีทางศาสนา ชั้นที่ ๒-๓ เป็นพิพิธภัณฑ์พื้นบ้านสีเผ่าไทย ชั้นที่ ๔ เป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูป ชั้นที่ ๕ ใช้สำหรับการทำสมาธิ และ ชั้นที่ ๖ เป็นที่ประดิษฐานพระบรมสารีริกธาตุและเป็นจุดชมทัศนียภาพของพื้นที่โดยรอบ

การเดินทาง จากอำเภอเมืองศรีสะเกษ ใช้ทางหลวงหมายเลข ๒๓๗๓ (ศรีสะเกษ-ยางชุมน้อย) ประมาณ ๗.๕ กิโลเมตร

วัดหนองตะเคียน อยู่หมู่ที่ ๗ ตำบลจาน มีพระอุโบสถเป็นรูปทรงจัตุรมุข ตามแบบศิลปะผสมระหว่างขอม-ล้านนา ออกแบบและสร้างโดยช่างฝีมือจากทางภาคเหนือ ภายในประดิษฐาน “พระศรีอริยะเมตริย์” (หลวงพ่อบุญทันตร) เป็นพระประธาน บริเวณด้านข้างพระอุโบสถมีลานประดิษฐานพระพุทธรูปปางสมาธิจำนวน ๒๘ องค์ ภายในวัดยังมีรูปหล่อสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราชประดิษฐานอยู่ด้วย เพราะในอดีตพระองค์เคยเสด็จมาประทับแรมยังสถานที่แห่งนี้ขณะกำลังออกศึก

การเดินทาง จากอำเภอเมืองศรีสะเกษ ใช้ทางหลวงหมายเลข ๒๒๑ (ศรีสะเกษ-กันทรลักษณ์) จนถึง

พระธาตุเรืองรอง

กิโลเมตรที่ ๑๓.๕ ให้เลี้ยวซ้ายเข้าหมู่บ้านตะเคียนตรงเข้าไปตามทางหมู่บ้านอีก ๕ กิโลเมตร วัดจะอยู่ทางซ้ายมือ

อำเภอบึงบูรพ์

วัดศรีบึงบูรพ์ อยู่ริมลำห้วยทับทัน บ้านโนนสาวสวย หมู่ที่ ๔ ตำบลบึงบูรพ์ เป็นสถานที่บำเพ็ญเพียรภาวนาของ พระอาจารย์ศรีจันทร์สวโร พระสงฆ์ที่มีประชาชนศรัทธาเลื่อมใส ซึ่งท่านมีดำริที่จะสร้างวัดศรีบึงบูรพ์ให้เป็นพุทธสถานมรดกอีสานใต้ พระอุโบสถมีลักษณะสูงโปร่ง ศิลปะสมัยอยุธยาผสมรัตนโกสินทร์ มีเสาทั้งหมด ๓๒ ต้น มีประตู ๕ บาน ทำจากไม้สักแกะสลักเป็นลวดลายปริศนาธรรมภายในพระอุโบสถยังเป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูปชินราชจำลอง องค์ที่ ๒ ของประเทศไทย

การเดินทาง จากที่ว่าการอำเภอบึงบูรพ์ เลี้ยวซ้ายผ่านโรงพยาบาลบึงบูรพ์ ตรงไปจนสุดถนนและเลี้ยวขวา ตรงไปอีก ๒ กิโลเมตร จะพบสามแยกให้เลี้ยวซ้าย ตรงไปเข้าไป ๓๐๐ เมตร ถึงวัด

อำเภอกันทรลักษ์

อุทยานแห่งชาติเขาพระวิหาร อยู่บ้านภูมิขอรอด ตำบลเสาธงชัย ในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติเขาพระวิหาร มีพื้นที่ประมาณ ๑๓๐ ตารางกิโลเมตร ครอบคลุมพื้นที่ ๒ จังหวัดคือ อำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ อำเภอน้ำขุ่น และอำเภอน้ำยืน จังหวัดอุบลราชธานี สภาพภูมิประเทศทั่วไปส่วนใหญ่เป็นเทือกเขาตามแนวทิวเขาพนมดงรักกั้นชายแดนไทย-กัมพูชา ปกคลุมด้วยผืนป่าดิบแล้ง ป่าเบญจพรรณ และป่าเต็งรัง นอกจากนี้ยังเป็นแหล่ง

จุดชมวิวมามอยีแดง

1672
เบอร์โทรฟรีทั่วประเทศ

บริการ ๒๔ ชั่วโมง
E-mail: info@tat.or.th
www.tourismthailand.org

www.tourismthailand.org

ข้อมูล : ททท. สำนักงานอุบลราชธานี
กองข่าวสารท่องเที่ยว (โทร. ๐ ๒๒๕๐ ๕๕๐๐ ต่อ ๒๑๔๑ - ๕)
ออกแบบและจัดพิมพ์ : กองข่าวสารท่องเที่ยว ฝ่ายบริการการตลาด
ข้อมูลรายละเอียดที่ระบุในเอกสารนี้อาจมีการเปลี่ยนแปลงได้
ลิขสิทธิ์ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
มกราคม ๒๕๖๐
ท่านจำหน่าย